

— Юнаци! кобуритѣ на сѣдлото сѫ набити съ злато, който иска, да го вземе.

Но никой отъ опълченците не показва ни най-малко желание да снеме кобуритѣ, защото опълченците въ това врѣме бѣха въодушевени отъ други — по-възвишени чувства: освобождението на поробеното си отечество. Тия два случая азъ наведохъ на добродушния X. и той си взе думитѣ назадъ, като каза още веднѣжъ, че той, като човекъ, не е непогрѣшимъ. Слѣдъ това X. разказваше най-подробно за дѣйствието на дружината въ шейновския бой и юначеството на опълченците. Тоя разсказъ бѣ повторение на онова, що се каза по-горѣ за сѫщия бой. X. не скри прѣдъ насъ своето негодуване противъ фелдфебеля отъ срѣлковата бригада, който бѣше отнелъ отъ опълченецата знамето.

— Съ чужди рѣцѣ жаръ гребатъ, каза той възмутено. Самите войници казаха (азъ чухъ това съ собственните си уши) на опълченците: „благодаримъ ви братци, вий повече направихте отъ насъ“.

Дошлиятѣ отъ града войници разказаха, че въ Елена се говоряло, какво гр. Русчукъ билъ прѣвзетъ отъ русските войски. Това извѣстие се посрѣдна отъ всички ни съ голѣмъ въсторгъ. Но пѣкъ се породи незадоволство отъ положението ни.

— Хмъ, другитѣ се биятъ, а ний сѣдимъ въ колибите като мишки, казаха нѣкои отъ офицерите.

— Неужели тукъ въ колибите ще прѣкараеме зимата? се питахме всички.

Каго отговоръ на това питание, бѣ заповѣдано на 14-и Януарий дружините да се вдигнатъ отъ марянската позиция и да се опътятъ къмъ съверъ. Пристигнахме въ с. Ахметли (Константинъ). За очудване, селото, населено прѣимуществено съ българи, се оказа цѣло -- неизгрено, и населението неповрѣдено. Впрочемъ, почти всичките села, които бѣха въ турски рѣцѣ, бѣха останали непокътнати.

Опълченците отъ 5-а дружина се размѣстиха изъ кѫщата и яхжритѣ, а 3-я и 4-а дружини се опътиха за селото Кипилово.

Ний офицерите се расположихме въ една тѣсна и мрѣсна кръчма. Слѣдъ обѣдъ, току що бѣха излѣзалъ отъ кѫщата да подишамъ чистъ въздухъ, чухъ страшенъ дѣтски писъкъ въ съсѣдната кѫща, отъ прозорчето на която излизаше черенъ пушекъ. Азъ се затекохъ къмъ вратата на кѫщата, но тя се